

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2008. FEBRUÁR XIX. ÉVFOLYAM 3. SZÁM

A BÁNSÁGI MAGYARSÁG LELKI-SZELLEMI VÁRÁT ÉPÍTIK

Temesvári templomépítők

Az Új Ezredév szórványközpont, a bánási magyarság lelki-szellemi vára lesz. Pataky Lehel Zsolt felvételén a szállásépület látható. Ennek első szintje ideiglenes istentiszteleti helyszín lesz, a templom felépültéig

A temesvári forradalom 20. évfordulójára szeretnénk felszentelni az Új Ezredév gyülekezet templomát – mondja Gazda István lelképásztor, akivel a nagyvárosi szórványlét áldásairól, nyomorúságairól, és az adományok szimbolikus értékéről is beszélgettünk.

– Tizennyolc év telt el az emlékezetes temesvári események óta. Hogyan ünnepel mostanság a gyülekezet?

– Valóban, 18 év hosszú idő. Akik akkor születtek, most nyertek nagykorúságot. Azóta a temesvári református egyház életében is jelentős változások történtek. Például a már korábban meglévő egyházközségek, a Belvárosi és az Újkissodai mellett két újabb jött létre: a Vöröscsárdai és az Új Ezredév. Előbbi nevében hordja földrajzi elhelyezkedését, utóbbi a történelmi Gyárvaros és egy jelentős tömbháznegyed reformátusait tömöríti.

Köztudott, hogy gyülekezetünk Makovecz Imre tervei alapján építi, azaz építené

templomát és egyházi-magyar szellemi-kulturális központját. Építené, de nincs ehhez kellő ereje. Az utóbbi néhány év történései nem voltak kedvezőek. Következésképpen, még mindig nem hőn óhajtott templomunkban ünnepeltünk, hanem szerény kis imaházunkban. Talán elmondhatom, hogy annak idején, moldvai lelképásztorként, templomok híján tömbházlakások nagyszobáiban prédikáltam és osztottam úrvacsorát. Akik eljöttek, hitüket, ragaszkodásukat hozták. Ezt a ragaszkodást érzem imaházunkban is, mely ünnepünkön kicsi. Most karácsonykor is összezsúfolódtunk. A folyosón is álltak. Annál nagyobb volt viszont a szeretet, amely „mindent elfedez”. Ifjaink, gyermekeink éneke, szavalata, a csengő hangok és ünnepi hangulat mindent elfeledtettek.

– Milyen a gyülekezeti élet az Új Ezredév Egyházközségben?

– Úgy gondolom, hogy gyülekezeti életünk egyszerre hordozza a nagyvárosi szórványgyülekezetek áldásait és nyomorúságait.

HETEDIK KÜRTSZÓ

Pénzt vagy életet!

NEM IS OLYAN RÉGEN, az egyik szilágysági lelkész kolléga mesélte, hogy konfirmációi ebédre volt hivatalos. Meglepődtem, hisz decemberben nincs konfirmáció, különösen nehezen elképzelhető a rendtartó szilágysági gyülekezetekben. Aztán kiderült, hogy az illető gyülekezet munkaképes családjaiknak zöme németországi vendégmunkásként keresi kenyerét, és úgy lekötötte őket a munkahelyük, illetve annak szezonálisága, hogy gyermekük konfirmációjára sem jönnek haza. Jönnek amikor tudnak, s akkor összehívják a rokonságot és megtartják az ünnepi ebédet. JANUÁRBAN az Avasban voltam imahéten és ahogy lenni szokott, szó szót hozott. Elmondták, hogy a település fiataljainak jó része szintén vendégmunkásként dolgozik, de éppen tömegestől hazaérkeztek. No, nem az imahét végett, hanem mert az egyik nagyszüleire hagyott gyermek öngyilkosságot kísérelt meg. A hír nyomán a szülők pánikszerűen rohantak haza, látni otthon hagyott szemük fényét.

ELHISZEM, hogy sokaknak elege van a 2-300 eurós fizetésből, az állandósult létbizonytalanságból és csábító az 1000-1500 eurónyi nyugati fizetés. Meg lehet érteni, ha valaki úgy gondolkodik, hogy öt-tíz évig elvállal bármilyen megalázó rabszolgamunkát, de tudja azt, hogy tíz évnyi kinti munkának ugyancsak lesz látszata idehaza. Lesz, ha csupán házban, pénzben, autóban mérjük.

DE MI LESZ 10 év múlva az új nemzedékkel? Azokkal, akikért már most haza kell rohanni? Azokkal, akik apjuk-anyjuk nélkül nőnek fel? Akikkel már most senki sem bír, nemhogy a nagyszülők? Azokkal, akiknek „konfirmációja” szeptemberben, decemberben van? Akiknek a szülői szeretet, gondoskodás és ráfigyelést hazaküldött pénzzel és nyugati cuccal kárpótolják?

FÉLEK, hogy esztendőök keserves munkája semmivé lesz. Hamis reménységnek fog bizonyulni több ezer összekuporgatott euró megtartó ereje.

FÉLEK, hogy jönnek a jogging-elegáns szülők és panasználni fogják: a gyerek eljátékgépezett mindent, a gyereket „ürítetbe” vették kábítószertforgalmazás gyanújával, a gyerekek mindent megadtam és rám se néz, a gyerekek meglepett, a gyerekek... a gyerekek!

NEM TUDOK megoldást kínálni. Csak annyit tudok, hogy számvetést kell készíteni: pénzt, vagy életet? Mit nyerek? Még nem is hosszú távon, csupán az világi életre gondolva...

VANNAK kincsek, melyeket a moly és a rozsdá megemészti!

„Boldogok, akik sírnak: mert ők megvigasztaltatnak.” (Mt 5,4)

Akkor sírunk, amikor a lelkünk mélyén valami történik, ha érzelmi-
leg nagy öröm, vagy bánat éri lel-
künket, szívünket. A sírás, a könny
nem a közöny, nem a fásultság,
nem a közömbösség jele. A sírás-
nak a szeretethez is köze van. Azok
felett sírunk, akiket szeretünk, akik
íránt szeretetet érzünk, valamilyen
fokon felelősséget érzünk, akik
nekünk számítanak.

Jézus nem minden sírót nevez boldog-
nak, és szerinte nem minden síró vigasztaló-
dik meg. Jézus ebben az ígeversben nem
beszél csak a gyászolókról, a gyászoló
szív könnyeiről, Jézus a bűnbánat könnyei-
ről, a bűnbánatban síró szívről, lélekről is
beszél. Nem minden síró boldog, nem min-
den síró ember vigasztalódik meg, de a
bűnbánatban sírni tudó boldog és meg-
vigasztalódik.

Mit teszel, amikor rádöbbenés arra,
hogy Isten előtt, Isten ellen, embertársaid
ellen vétkezted? Mit teszel, amikor az
ártatlant vádolják, amikor Isten igazságát
elvetik, amikor önmagad vagy embertársaid
önbecsülését, méltóságát sárba tiporják?
Mivel telik meg érzelmileg a szíved, mi
lakozik ott a lelked mélyén ha belátod
magad és mások bűnét?

A LÉLEK CSENDJE

Krisztus, a mi vigasztalónk

Tudsz-e már/még sírni bűneid felett?
Fáj-e már/még a mások, a másik bűne?
Szereted-e már/még annyira magadat, azt a
másikat, hogy sírsz magad felett, mások
bűne felett? Van-e Isten szerinti szomorú-
ság benned, amely életre visz, vagy csak a
világ szerint szomorkodsz?

Jézus boldognak mondja azokat, akik el
merik siratni bűneiket, akik megvallják
Isten, és ha kell embertársaik előtt is
vétküket, vállalják azt, hogy egyedül Isten
az, aki helyreállíthatja azt, amit én, te, mi
elrontottunk, egyedül Isten ingyen való
bűnbocsánata vigasztalja a bűnbánó lelket
és ad feloldozást az elkövetett bűnökre.
Egyedül Isten Krisztusban közölt bűn-
csátó kegyelme, megváltó halála ad enyhet,
vigaszt a mi gyöttrődő lelkünknek. Pál
apostol is sírt a maga bűnei felett, a
bűnbánó Dávid király imáját is ismerjük, sőt

Jézusról tudjuk, hogy ő a mások bűne miatt
is sírt Jeruzsálem felett. Ha ők ebben a
sírásban boldogok voltak, mert Isten meg is
vigasztalta őket, akkor mi sem kell szégyell-
jünk, ha sírunk bűneink, vagy szeretteink
bűne felett. Saját és mások gyengeségeink
elismerése vezet el minket Krisztushoz, a
mélységből indul ki a magasság, megtört
szív nélkül nem találunk igazán sem Jézus
Krisztusra, sem egymásra. A bűnbánat
fájdalmából Krisztus vezet ki minket, ő
vigasztal minket, ő töröl le minden
könnyet. Minden úrvacsorai alkalom lehe-
tőség arra, hogy megtapasztald, boldog, aki
elsiratja bűneit, mert őt Isten meg is
vigasztalja, új lehetőséget ad arra, hogy
méginkább őszintén gondolkodj, beszélj,
cselekedj.

Jézus azt is boldognak nevezi, aki nem-
csak bűnei miatti sírását, gyászának
könnyeit, de Vigasztalóját is meri vállalni.
Ha boldog akarsz lenni, vedd észre a sírókat
és beszélj nekik arról, hogy ki igazán a
Vigasztalód, ha sírsz a sírókkal úgy sírj,
hogy közben vigasztalj is, mutasd arra, aki
meg tud vigasztalni mindenkit. Emberi szó,
emberi mód nem elég az igazi megvigasz-
talódáshoz, de aki sírásában és könnyeivel
Isten Lelkéhez fordul, az vigasztalódik meg.

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

HISZEM ÉS VALLOM

Ingyen védőügyvéd mindenkinek

Az információáradat világában lassan mindenki meggyőződik afelől, hogy
szinte mindent tud, mert évek hosszú során elegendő tudást halmozott fel.
Sokan már biztosan állítják, hogy egy-egy témakörben cáfolhatatlan
minden kijelentésük. Merő biztonságot éreznek, ugyanis a tudást senki
nem szakíthatja ki belőlük.

A tudás rendszerint, csak az anyagi világ
adataira vonatkozik. De mi, keresztyének
lelki világról is beszélünk; ott sürgős és
tudás, vagy elegendő csak az elmélet?

Az indiai jezsuita atya, Anthony de
Mello leírja egy mester és tanítványa
párbeszédét: Mi a különbség a tudás és a
megvilágosodás között? – kérdi a tanítvány.
Mire a válasz: – Ha tudásod van, fáklyát
használsz, hogy mutasd az utat. Amikor
megvilágosodtál, te magad leszel a fáklya.

A sok kísértés és gonosz indulatok sötét-
ségében mindig szükség van egy lángra,
ami világítson. Ezt jól kell ismernünk! „Az
igazi világosság eljött volt már a világba, a
mely megvilágosít minden embert.” (Jn 1,9)
Ám a sötétség nem fogadta be!

A rossz helyett, jobb, szebb, rendesebb
világot szeretnénk. Ez egyértelmű, mert a

szervenést és a bűnt sajnos tapasztalatból
ismerjük. Mi meg tudjuk változtatni szinte
az egészet! Csak fel kell ismernünk, hogy
„fáklyák” csak akkor leszünk, ha Krisztust
valóban befogadjuk, hogy kiszabadítson a
bűnök fogságából. *Milyen közbenjárót és
megváltót kell tehát keresnünk? (Heidelbergi
Káté 15. kérdés) Olyan, aki valóságos és igaz em-
ber, mindazonáltal minden teremtménynél hatal-
masabb, azaz egyszersmind valóságos Isten is.*

Valaki olyan tud csak bennünket
megváltani, aki valóságos ember, de
bűntelen. Olyan, aki nem parancsra, hanem
önkéntesen elvállalja bűneink legyőzését, és
akinek önfeláldozása által hatalma van
megváltani bennünket. Van-e testileg és
lelkileg ennyire erős ember? Mondhatnánk,
hogy a 21. század új gladiátorai, a profi
bokszerküzések vad harcosai elég izmo-

sak és technikásak, hogy ezt a szerepet fel-
vállalják, de lelkileg képesek lennének dia-
dalmaskodni valami fölött? Nem! Mert sen-
ki a társadalomból nem áldozza fel szabad-
ságát vagy életét a többiek kényelméért.

Csak egy van ilyen, aki tökéletes ember,
azonban ennél nagyobb is, akinek isteni
természete van. Ez Krisztus! Csak Ő tud
megoldást adni mindennemű bajainkra:
„Én vagyok az út, az igazság és az élet.
Senki sem mehet az Atyához, hanem csak
énáltalam.” (Jn 14,6) Nem kell neki fizikai
erőképeség a bűnök legyőzésére, hisz Ő
Isten Fia, a világ világossága. Az egyik
ifjúsági ének így vall róla: Az éjszakának és
a fénynek, A kiáltásnak és a csendnek, Az
elbukásnak és a győzelemnek, A némaság-
nak és a könnynek Benned van értelme,
célja Életemnek, feltámadt Krisztusom!

Ő a közbenjárónk és védőügyvédünk.
Megment a bűnök sötét kazamattáinak foj-
togatató légköréből. Mert képes és akarja!
Mert mindenkinél hatalmasabb! Ahogy re-
formátus énekeskönyvünk 421. éneke írja:
Az egyháznak a Jézus a fundamentoma, A
szent Igére épült fel lelki temploma, Leszállt
a mennyből hívni és eljegyezni őt, Meg-
váltva drága vérén a váltságban hívót.

ORBÁN LEVENTE

„Ünnepi legátusként” Ausztráliában

Az ötödik kontinensre vezetett Tőkés László első külföldi útja európai parlamenti képviselőként. Családjával egy korábbi meghívásnak tett eleget december 12. és január 10. között.

A püspök advent, karácsony, óév és újév alkalmából „ünnepi legátusként” hirdette Isten Igéjét, valamint nemzetpolitikai tárgyú előadásokat tartott a főbb református és magyar központokban, Sydneyben, Canberrában, Adelaideben, Brisbaneben, Gold Coaston és Melbourneben.

Mind a négy önálló ausztráliai magyar református egyházközösségben fiatal erdélyi lelképásztorok teljesítenek szolgálatot: Péterffy Kund, Szabó Attila, Kovács Lőrinc és Dézsi Csaba. Tőkés László sorra látogatta a négy gyülekezetet. Református Egyházunk kizárólag Melbourneben rendelkezik önálló templommal és saját parókiával. Sydneyben jelentős előrelépésnek számít, hogy tavaly saját parókiát vásároltak.

Az ausztráliai magyarság lélekszáma nehezen megállapítható. A magyar egyházakhoz és egyesületekhez tartozók létszáma messze alatta marad a statisztikai adatoknak. 2006-ban mintegy 67 ezren vallották magukat magyar származásúnak. Közülük viszont mindössze 20 ezer az otthon magyarul beszélők száma.

Ennek ellenére, vagy éppen ezért is, ausztráliai közösségeink ragaszkodnak anyanyelvükhöz, hitükhöz és kultúrájukhoz. Kötődnek szülőhazájukhoz és nemzetükhöz. Lelkészeik is ebben a szellemben végzik szolgálatukat. Az utóbbi években a magyar katolikusok egyházi élete is megerősödött, mivel három új pap érkezett szolgálatukra – ugyancsak Erdélyből.

Ausztráliai magyarságunk és egyházaink viszonylagos gyengesége a gyors asszimiláció mellett elsősorban megosztottságunknak, másfelől pedig az Anyaország és a hazai anyaegyházak „távolságtartásának” tulajdonítható. Idegenbe szakadt magyar Testvéreink minden bizonnyal több figyelmet és

gondoskodást érdemelnének szülőhazájuktól, a magyar kormánytól. Egyházi viszonylatban ugyanez mondható el. A Magyarországi Református Egyház intézményes módon kellene gondozza a nyugati diaszpórát – szögezi le egyházkerületünk Külügyi és Ökumenikus Ügyosztályának közleménye.

Tőkés László szolgálati útja állomásain átadta az őhazában élők testvéri köszönetét. Hitet tett amellett, hogy a magyarság ügye és jövője elsőrenden nem politikai, hanem erkölcsi kérdés. Azt már ideje elsősorban a nagyváradi sajtótájékoztatóján tette hozzá: itt az ideje annak, hogy helyreállítsuk a magyar egységet, ezért beszélünk kell a megvalósult európai integrációval párhuzamosan egy összmagyar integrációról is.

V. G.

Az ötödik kontinens magyarjai

Az ötödik kontinensen mintegy 60 ezer magyar él (szintén e számot említi Bütös János, a Magyar Reformátusok Világszövetségének korábbi elnöke Hatvankét nap a föld körül című könyvében – megj.: V.G.), többségük Ausztráliában, két-háromezren Új-Zélandon, és száza tehető az Óceániai-szigetvilágba vetődött magyarok száma.

Az ausztráliai és új-zélandi magyarok közössége a legújabb a magyar diaszpórában, a második világháború után, 1945-47 táján indult első nagyobb bevándorló csoportból keletkezett. 1954-ig 17-20 ezer magyar érkezett a kontinensre. Legtöbbjük Sidneyben és Mel-

bourneben helyezkedett el, de szép számban kerültek Adeleidebe, Brisbanebe és a távolnyugati Perthbe is.

A magyar bevándorlók magyarságukat megőrizve igyekeztek beilleszkedni új hazájukban. A nagy szétszórtságban is megszerveződtek. Az egymástól távol eső nagyvárosokban önerőből létrehozták a maguk egyházi, kulturális és szakmai szervezeteit, kis magyar társadalmát.

Az emigráció következő hullámával, mintegy húszezer '56-os menekült érkezett a kontinensre.

(nemzetismeret.hu)

TEPLOMI ORGONAKONCERTEK, ZENÉS ÁHÍTATOK

A muzsika szárnyain

A Bihari Egyházmegye tavaly őszszel Biharon tartott kórustalálkozóján vetődött fel, hogy a vendéglátó gyülekezet felújított orgonája alkalmas templomi orgonakoncertek, zenés áhítatok tartására. Csernák Béla helybeli lelkész felvetésére hozzákezdtem egy adventi zenés áhítat-sorozat szervezésébe.

Felkerestem Thurzó Zoltán barátomat, tanácsát és segítségét kérve. Három vasárnapban meg is egyeztünk. Az egyes vasárnapok programja menet közben alakult ki, attól függően, hogy ki csatlakozott hozzánk egy-egy darabbal zenésztársaink közül.

Egy-egy délután programjában 8-10 műsorszám szerepelt, mintegy 40 perc terjedelemben. Orgonamű, szoprán-, mezzoszoprán-, basszus szólódarabok hangzottak el, többnyire barokk szerzőktől (Bach, Haendel, Stradella), Nagy Judit-Noémi, alulírott, valamint Szabó Annamária előadásában, de megszólaltak klasszikusok is,

operaáriák (Mozart, Verdi, Buononcini) Tasnádi Ferenc-Zoltán előadásában, illetve romantikus szerzők művei (Saint Saens, Schubert, Mendelssohn, Cezar Franck). Felcsendült brácsa-szólo Thurzó Sándor tol-

Az imaheti és böjti időszakban, valamint a nyári vasárnapokon is folytatnák a zenés áhítatokat. A zenészek mögött, a felújított bihari orgona látható

mácsolásában, illetve blockflöte- és klarinét-szólo Varga Imre előadásában. Advent második vasárnapján a kíséretet Molnár Katalin egyetemi hallgató biztosította.

A megszokottól eltérő délutáni istentiszteletek hétről-hétre több hallgatót vonzottak. Az adventi koszorún égő gyertyák mellett így haladtunk karácsony felé. A zene szárnyán így emelkedtünk az ünnep varázsához, lelkeinket megtisztítva és megnyitva az érkező Úr Jézus fogadására.

Köszönet illeti zenész társaim nevében is, a vendéglátó egyházközösségek szeretetét. Az ajándékba kapott fényképek, könyvek és virágok mellett a bihari ifjak gyönyörű mézeskalácsházat készítettek nekünk. Egy egész éjszaka dolgoztak, hogy kész legyen, mire odaérünk.

A négy hét alatt mi, zenészek is egy kicsit közelebb kerültünk egymáshoz. A próbák, az utazások, az előadás és a fehér asztal mellett jó volt egymásra figyelni, egymástól tanulni, gondolatainkat megosztani, lelkileg is egymással lenni. Azzal váltunk el, hogy folytatjuk a zenés áhítatokat, nemcsak az imaheti- és böjti időszakban, hanem majd a meleg nyári vasárnapokon is, amikor nincs olyan sok zenei program a városban, mint advent táján volt Nagyváradon.

OROSZ OTILIA VALÉRIA

TEMESVÁRI TEMPLOMÉPÍTŐK

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

Nálunk egyszerre van jelen a határtalan buzgóság, az önzetlen lelkesedés és a minden-mindegy passzivitása. Bizonyos tevékenységek igen eredményesen működnek, másokat pedig csak erőltetünk. Kiemelném viszont kórusunkat, amely Szabó Gabriella zenetanárnő önzetlen munkájának eredménye, és vasárnapi iskolánkat, amelyet két tanítónő: Makkai Tünde és Kovács Ibolya vezetnek nagy szeretettel.

– *A szóróányban az előregedés is látványosabb. Így van ez az Új Ezredév esetében is? Vannak fiataljaik?*

– Időseink valóban sokan vannak. Ők alkotják a gyülekezet gerincét. Látom, miként ragaszkodnak. Jönnek és otthonukat találják meg nálunk. Segítőkések, amíg még segíthetnek. Iduka néni például fűt, javít, takarít s még ráadásul kántorizál is, mindezt bér nélkül, szeretetből. Sokszor elgondolom, mi lenne nélküle, vagy a hozzá hasonlóknak? Mindig arra a következtetésre jutok, hogy nekem hallgatnom kell, a válasz Istennél van.

– *A rendszerváltás óta, hozzávetőleg hány reformátussal van kevesebb a gyülekezetben?*

– Noha a természetes apadás sajnos jelentős, mégis az újonnan érkezők, vagy az eddigi passzivitásból felbuzgítottak és aktívvá válók nyomán, létszámunk, mióta megalakultunk, kissé gyarapodott.

– *Tapasztalatuk szerint, a gazdasági fejlődés vonzza a Bánságnak ebbe a legfejlettebb részébe a fiatal erdélyi magyarokat?*

– Temesvár jelentős egyetemi város. Ezek tanulnak itt, köztük sokan magyarok. Temesvár, mint a régió központja, jelentős gazdasági húzóerő is. Ez sokak jobb megélhetését biztosítja, köztük a magyarokét is. A Bánságban csupán 2 százalék a munkanélküliség aránya. Ugyanakkor jelentős a migrá-

Istentisztelet az Új Ezredév gyülekezet imaházában. Igét hirdet Gazda István lelkipásztor

ció, két irányba: egyrészt innen Nyugat-Európába, másrészt például Székelyföldről ide.

– *Keveset hallani mostanság a temesvári Új Ezredév Egyházi Központtól, talán csak annyit, hogy hosszú évek óta tart, pontosabban: akadozik az építése. Hol tartanak most?*

– Központunkat a bánsági szórvány-magyarország lelki-szellemi váráként képzeljük el. A templom ugyan református lenne, de a mellette épülő konferenciaépület, könyvtár valamint szálláshelyek már túlmutatnak a felekezeti határokon. Megmaradásunkat és gyarapodásunkat célozzák. Pillanatnyilag majd minden épületünk nullszint állapotban (megöntött pincefödém) van. Kivételt képez a konferenciaépület, melynek még nem kezdttük neki, illetve az egyik szállás-épület, amely pirosban áll, azaz: befedtetten.

– *Hogyan tovább?*

– Céljaink kettősek. Pillanatnyilag a már felépített szállásépület első szintjét szeretnénk kialakítani ideiglenes istentiszteleti helyszínnel, a templom felépítéséig. Így egyrészt jobban férnénk, másrészt híveinket az építkezés helyszínére hoznánk, növelve – reményeink szerint – áldozatkészségüket.

Végző soron azonban mégiscsak a templom felépítése a cél. Két év múlva lesz a temesvári forradalom 20. évfordulója. Szeretnénk, ha ez alkalommal felszentelhetnénk templomunkat.

– *Kormányzati, önkormányzati, pályázati, adományozói és egyéb összegek „beépültek” az évek során a központ falaiba?*

– Sokak segítségével „beépült” templomunkba. Számbelileg a legjelentősebb az Anyaországból jött, az Orbán-kormányának köszönhetően. Jött egy-két csepp a román kormánytól, pályázatokból is nyertünk, erejük felett adakoztak egyháztagjaink, mellénk állt a világ földrészeinek magyarsága is. Az adományoknak mindig van szimbolikus értékük is, s ez nagyon fontos. Számomra mindig nagyobb örömet jelent egy szegény nyugdíjastól származó kis adomány, mint a gazdag „főlölsége”. A lélek az, ami számít.

– *Beszélgésünk végén egy gyors mérleget kérek: milyen volt az elmúlt év gyülekezeti szempontból?*

– Jó is, rossz is. Nézőpont, hangulat kérdése. Egyetemes imahét, családlátogatások, betegek felkeresése, ünnepek, a Kút hat számának megjelentetése (a tizedik évébe lépő temesvári gyülekezeti lapról Tallózó rovattunkban olvashatnak, a 7. oldalon - megj: F.T.), jeles vendég lelkipásztorok szolgálata, konfirmáció, mindezek közös élmények. Fájó, hogy a templomépítéssel nem haladtunk. Ez is közös fájdalomunk.

– *Az új évbe milyen tervekkel léptek tovább?*

– Ami a múltban jó volt, azt meg szeretnénk tartani. Az Új Ezredév Református Központ építésére szeretnénk koncentrálni, úgy, hogy ne menjen a gyülekezeti élet rovására. Közel a 20. forradalmi évforduló. Tőkés László püspöknek köszönhetjük, hogy az építkezés egyáltalán elkezdődhetett. Általa Európa támogatását is magunk mellett szeretnénk.

Az építkezés helyszíne, jelenlegi állapotában

FÁBIÁN TIBOR

A jó kapcsolatok előre viszik a Szövetség munkáját

Venter Miklós, az Aradi Egyházmegye Presbiteri Szövetségének elnöke, a presbiteri képzés és a szemléltetváltás szükségességéről beszélt.

– Kérem, röviden mutassa be egyházmegyéjük presbiteri szervezetét.

– Az akkori egyházmegyei vezetésnek köszönhető, hogy helyet adva az egyházkerülettől jövő felkérésnek, 2001. márciusában összehívták az Aradi Egyházmegye presbiterit az angalkúti templomba, ahol megalakult a megyei szervezet, kerületi szinten az első között. A háromtagú vezetőség: Tükör István elnök (Borosjenő), Venter Miklós alelnök (Arad) és Kovács Margit titkár (Arad-Belváros) presbiterek. A Presbiteri Szövetség tagja első időkben csak az lehetett, aki önkéntes alapon vállalta a tagságot, ezt a belépési nyilatkozatban aláírásával igazolta, valamint azt is, hogy befizeti a tagsági díjat. Így mintegy 40 presbiter volt az alapítók között.

A változás 2004-ben történt, amikor a kerületi közgyűlés kimondta, hogy minden presbiter hivatalból tagja a Szövetségnek. Így ma az Aradi Egyházmegye Presbiteri Szövetségének 237 presbiter tagja van, 19 egyházközségben.

– Mióta tölti be az aradi PSZ elnöki tisztét?

– Mint már említettem 2001-től alelnöke, majd a 2004-es tisztújító közgyűlés óta elnöke vagyok a megyei szövetségnek.

– Akadnak segítői, akár a presbiterársak, akár a lelkészek köréből?

– Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy igennel tudok válaszolni mindkét esetben. A presbiterársak többsége nyilvánosan, vagy hallgatólagosan támogatja a szövetség munkáját, célkitűzéseit, pozitív visszajelzéseket kaptam a hat év alatt. Seres Géza esperesben komoly segítőtársat találtam feladataim elvégzésében.

Tapasztalatból mondom: ahol jó a kapcsolat az esperes és a megyei elnök között, ott előrehalad a szövetség munkája. Az egyházmegye lelkészeivel is nagyon jó a kapcsolat. A kezdeti, mindkét oldalról jövő bizalmatlanság mostanra megszűnt. Meg kellett birkóznunk a régi, megkövült vezetési stílushoz szokott emberekkel, de a presbitériumok és a lelkési kar megfiatalítása jó hatással volt az együttműködésre.

Persze, elvéve akadt a hat év alatt konfliktushelyzet is, amit sikerült megoldani. Nagyon nehéz a presbitereket és a lelkészeket az egyházközségen kívüli szervezésbe bevonni.

– Ön a presbiterképző bizottság elnöki tisztét is betölti. Milyen szerepe és feladata van ennek a testületnek?

– A presbiterképzési bizottság feladata: a presbiterek képzésének tartamára, formá-

Mindenekelőtt a presbiterek lelki továbbképzését szeretnénk megvalósítani – mondja Venter Miklós, az Aradi Presbiteri Szövetség elnöke

jára, rendszerére vonatkozó vizsgálatok végzése és javaslatlétel az elnökség részére; a képzés szervezése, tanácsadással segítése és felügyelete; éves munkaterv készítése, a szövetségi munkaterv részeként és beszámoló készítése a végzett munkáról.

Mindenekelőtt a presbiterek lelki továbbképzését szeretnénk megvalósítani, lelki növekedésben előbbre segíteni Isten Igéje alapján. Abban látjuk a jövőt, ha a presbitériumokat olyan presbiterek alkotják, akik mind elméleti, mind gyakorlati tudással fel vannak vértezve; akik jól felkészült, alapos bibliai és teológiai ismeretekkel rendelkeznek, tisztánlátók, a jót a gonosztól megkülönböztetni tudók, és nem utolsó sorban jó szervezők.

– A presbiterképzés területén eddig milyen erőfeszítéseket tettek és milyen eredményeket értek el?

– Javasoltuk a havi rendszeres presbiteri bibliaórák megtartását gyülekezetenként, találkozók, konferenciák és csendesnapok megszervezését és megtartását, kisebb tájegységi és megyei szinten. Egy, illetve két éves képzési programot fogadtattunk el az egyházkerületi közgyűlésen a bibliaórák tartalmáról, témaköréről, de sajnos nem jutott el mindenkihez, vagy ahhoz el is jutott, nem tartották be.

A legnagyobb problémánk, hogy a feladathoz nincsenek megfelelő körülmények. Hiányoznak a felnőttképzést végző szakemberek, azaz hiányzik a képzők képzése. Akármilyen jó teológusaink és pedagógusaink vannak, őket nem a felnőttképzésre készíti fel az egyetem. Az andragógia teljesen más módszereket és tanítási stratégiákat igényel, mint a pedagógia, nem beszélve arról, hogy a pedagógiai modul sincs meg minden lelkésznek. Ezért szívesen veszünk minden jótanácsot hozzáférő szakemberektől.

Erdemnyként könyveljük el a szemléltetváltás fontosságának elismerését. Kezdünk ráébredni arra, hogy „egyedül nem megy” és szükség van munkatársakra. A

másik előrelépés az, hogy ha nem is tartják be, amit javasoltunk – mert kötelezni nem tudunk senkit –, de legalább hallottak a presbiterképzés szükségességéről. Kicsi lépés ez, de a megkövült gondolkodásmódot nem tudjuk megváltoztatni egyik napról a másikra. Erre csak Isten képes!

– Miben látja a presbiteri önszerveződés lehetőségeit?

– Hangsúlyozni szeretném, hogy minden eddigi képzési program, önszerveződés, nem a lelkipásztorok ellen irányult. Ez azért fontos, mert az elején fontoskodással, tudálékossággal, kiténni vágyással vagy feltűnési viselkedéssel vádoltak sok, feladatukat komolyan vevő presbitert. Mivel a teológián csak az igehirdetés szolgálatára készítik fel a pásztorokat és nem könyvelőknek, pénzügyi szakembereknek, agronómusoknak, építészeknek, szerelőknek stb., merjük rábízni az ilyen munkákat, szolgálatokat a megfelelő szakemberekre, különösen, ha azok a presbitérium tagjai.

Ha a presbiteri önszerveződés célja a gyülekezet lelki és anyagi előrehaladása. A presbiter, a lelkipásztor komoly segítőtje és kiegészítője, a feladatok megosztása, a „megfelelő ember a megfelelő helyen” elv alapján. Itt az ideje, hogy belássuk: mindkét tábor ugyanazt a szekeret mozgatja: az egyik húzza, a másik tolja, de ugyanabba az irányba!

VÁSÁRHELYI GÁBOR

Mit jelent presbiternek lenni a 21. században? Dr. Tóth János, a Békési Egyházmegye Presbiteri Szövetségének elnöke tavaly novemberben a Szalacson tartott érmelléki konferencián értekezett a témáról (D. Mészáros Elek felvétele). Az előadást rovatunk tavaszi lapszámaiban közöljük.

László, a hadvezér király

Az isteni gondviselés különös intézkedését kell látnunk abban, hogy Lászlót adta a magyar nemzetnek az első király halálát követő négy évtizedes vizsály után. Uralkodása sorsdöntő volt népe történelmében. Kiváló uralkodói képességével, vitézségével és életszentségével ki vezette a magyarságot a belső veszedelmek örvényéből, és megmentette a külső ellenségek halált és pusztulást hozó támadásaitól.

Lengyelországban látta meg a napvilágot. Születése 1046-ra tehető. Atyja I. Béla magyar király (1060-1063) bátyja, Géza 1074-1077 között uralkodott. László kétszer házasodott. Első felesége valószínűleg magyar főúri leány volt. Özvegységre jutva Rheinfeldi Rudolf német ellenkirály leánya, Adelheid lett a felesége.

Vallásos lelkületét anyjától, a vitézséget atyjától örökölte. Még jóformán fel sem serdült, már is viszontagságos időkkel kellett átélnie: a testvérharcot András király és apja, Béla herceg, majd az évekig húzódó vizsályt Salamon király és Géza bátyja között. Így korán megedződött a sok harcot magában rejtő uralkodói éveire. Az ő feladata lett ugyanis az ország „megállapítása”, mint Hóman Bálint megjegyzi, vagyis a belső rend megszilárdítása és a külső határok biztosítása.

1077-et írták, amikor Lászlónak a nép akaratából, jóllehet Salamon még életben

A korabeli ábrázoláson a lovagkirály megment magyar leányt az őt elrabolni próbáló kun vitéztől

volt, át kellett vennie az ország kormányzását. Lelkületére jellemző, hogy nem koronázta magát, „mert csak békességet kívánt” – mint a krónikás írja. Nevéhez fűződik Horvátország és Szlavónia meghódítása, melyek a királyi törvény szerint őt illették.

László idejében különösen a kunok jelentettek állandó veszélyt. Először 1085-ben Kutesk fejedelem indított támadást. Hatalmas sereggel tört be, de László rájuk rott, s a kunok úgy menekültek, „mint tépett tollú vadkacsák a keselyűk csőrétől”. Nagyobb veszélyt jelentett az 1091. évi betörés. Egy ember kivételével az egész sereget megsemmisítette vagy fogságba ejtette. A csata hevében László fölkiáltott: „Atyámfiai! Ne öljük meg ezeket az embere-

ket, hanem csak ejtsük foglyul őket; hadd éljenek, ha megtérnek!”

A betörések után az elnéptelenedett területekre új telepéseket hozott, kiépítette a keleti részeket a közigazgatási szervezetet. Ezzel párhuzamosan a székesegyházakat, káptalanokat és kolostorokat birtokokkal gazdagította, új egyházak és kolostorok egész sorát alapította.

Híre a határon túl is elterjedt, benne látták a kor egyik legszebb lovagszobróját, s kiszemelték a keresztes hadak vezérének. Erre azonban nem kerülhetett sor, mert 1095. július 29-én az örökévalóságba költözött. Egy ideig a somogyvári monostorban nyugodott „boldog teste” (Arany János), később Váradon helyezték végső nyugalomra.

A váradi székesegyház előtt állították föl híres lovassobrát, a Kolozsvári-testvérek alkotását, amely az ének szerint „fénylik, mint a nap, ragyog, mint az arany: Nem elégszik senki tereád nézni.”

Tudtad-e hogy...

- László a trónt egy olyan királytól vette át, Salamontól, akit 4 éves korában koronáztak meg, s unokaöccse volt.
- Apja, Béla is király volt, de nagyon keveset uralkodott, mivel bizarr körülmények között meghalt, tudniillik rászakadt a trón.
- Ő és testvére, Géza először hercegek voltak a gyermekkirály mellett, s mivel László felülemelkedett a gyermekkirályon, ennek fiatalkori halála után őt koronázták meg.
- Addig is, amíg Salamon uralkodott, a hadvezéri érdemeket Lászlónak tulajdonítják.
- Az utókor a szent jelző mellett hadvezér királynak is nevezte.

IFJÚSÁGI NAP BIHARSZENTJÁNOSON

A széles és a keskeny út

Ifjúsági csendesnap helyszíne volt a biharszentjánosi református gyülekezeti ház idén január 12-én.

János evangéliumának 3. részéből szólt az ige, melyet a biharugrai lelkipásztor Deák-Fogarasi András hirdetett. Mit jelent megtérni? – ez volt a legfontosabb kérdés, amire választ kerestünk, vártunk a tiszteletes úrtól. Feleletet pedig Isten igéjéből kaptunk: „Szükség néktek újonnan születetek.” (Jn 3,7). Ez persze nem olyan könnyű, hiszen mindannyian egy széles úton haladunk, egymást elsodorva vagy éppen magunkkal rántva. Kitérni és megfordulni pedig nem tudunk, vagy sokszor nem merünk. De Istent kérve, Jézusozva imádkozva a lehetetlen is lehetséges lesz!

Az igehirdetés után beszélgetés következett. Voltak bátrabbak, akik többször megszólaltak, meséltek életükről és voltak

csendes „megfigyelők”, akik inkább csak magukba szívták a gondolatokat. De mindenki épült a beszélgetés által. Ezután az

uzsonna került „terítékre”, majd az este beköszöntével a játék kapott főszerepet.

Sokan eljöttek biharszentjánosi csendesnapunkra, ami a házigazdáknak örömet okozott, a vendégeknek pedig – reméljük – kellemes kikapcsolódást, vidám emléket és főleg önmaguk számára lelki épülést.

MÁTÉ KRISZTINA

Vidámság, kikapcsolódás, lelki épülés jellemezte a biharszentjánosi ifjúsági napot

TOLLVONÁS

„Lángoktól ölelt kis ország”

Csoda, hogy létezik.

Európa lábtörője...

Különös a mi helyzetünk itt, Európa közepén. Semmi sem szól megmaradásunk mellett: külső-belső viharok, viszályok, iszonyatos pusztítások, égések. Politikailag, földrajzilag, gazdaságilag kiszolgáltatott helyzet. Évszázadokon keresztül Magyarország volt Nyugat pajzsa. Tatár, török, orosz birodalmak ütközői voltunk. Hányszor meg akartak már „enni”! Ma is.

A „nagyok” felettünk döntenek sorsunkról. Megnyomorított, megcsönkített országunkban fél évezred után nincs idegen katona. Jogilag függetlenek vagyunk és szabadok. Örüljünk neki! De tudjuk, igen törékeny ez a helyzet. Igazi krízisben mindig magunkra hagytak minket.

Valóban lángok ölelték kis hazánkat évszázadokon át. Mennyi féltés, szeretet van Radnóti Miklós verssoraiban! Pátosz nélkül megvalljuk ma is: szeretjük és féltjük Magyarországot! Ne legyen szégyen szeretni a hazát, a népet, nemzetet! Isten akaratából születünk erre a földre. Ránk bízta a „várost”, a poliszt. Munkálkodnunk kell a város hasznán, jólétén. A kereszténység, az egyház felelősséget hordoz azért a nemzetért, amelyben él.

Magyarországnak elsősorban Istenre van ma is szüksége! „Isten, áldd meg a magyart!” Teljes szívéből kívánjuk ezt. De érdeklé-e a magyart Isten áldása? Isten áldása nem csupán a politikai, gazdasági jólét. Láttam már gazdag, szabad egyházakat Nyugaton, hívek nélkül. A jólétben sokan elfeledkeznek Istenről. Nem véletlenül mondták, hogy a nyomor nagy evangélizátor. Történelmi kérdés, hogy Magyarország nyomorúsága megtérést vagy öngyilkosságot fog-e hozni.

Ez rajtunk áll. Az egyház nem lehet függvénye az aktuális politikai helyzetnek. Az egyház Isten országának evangéliumát kell hogy hirdesse és megélje minden ember felé. Régen rossz, ha követi az eseményeket és nem elől jár. Az egyház, Krisztus földön élő teste, csupa élet, ritmus, energia, remény kell hogy legyen.

Ez azért lehetséges, mert mi törékeny cserépedények, Isten erejét hordozzuk. Krisztus így lesz látható halandó testünkben. Elsőrendű feladatunk hirdetni a szabadulást és bűnbocsánat evangéliumát. Van miből megtérnünk nekünk magyaroknak. Egyházaknak, lelkészeknek, gyülekezeti tagoknak. Istentelenség, anyagiasság, gyűlölet, magatgyilkosságok és még mi minden terhelnek minket. Isten bizonyára meg akarja áldani a magyart, de ez bűnbánat és megtérés nélkül lehetetlen.

A megtérés gyümölcse, következménye a szeretet és az irgalom. Jézus járta a városokat és a falvakat, és Mindenütt jót cselekedett”. Mindenki számára elérhetővé tette magát. Személyvonalat nélkül odafordult az emberekhez. Érintette a leprást. A megváltás a teljes személyiségre vonatkozik. Az 1Thessz 5,23-ban a teljes ember megszentelődéséről van szó. Nem választhatjuk szét az emberekben a testet a lélektől. A fázó atyafit cinizmus elküldeni melegezni (Jakab levele).

A lakosság fele lassan igazi nyomorban él. Az anyagi nyomor kihát a lélekre. Sokan depresszióba esnek, nagyon sok a családi feszültség, botrány. Mennyi sérült gyermek! Nem vagyok politikus és gazdasági szakember. Ők azt mondják, csak így lehet kilábalni az eladósodásból, a gazdasági nehézségekből. Eszemmel meg akarom érteni, de szívemmel, hitemmel nem tudom, nem is akarom. Milliós fizetésekkel élők nem érthetik meg igazán, mit jelent éhezni! Magyarországon sokan éheznek és alultápláltak. A nyomor újra megjelent.

Nem nyugodhat meg egyetlen világi vagy egyházi vezető lelkiismerete sem addig, amíg ez így van. A Biblia arról beszél, hogy az első keresztények nem tudták elviselni, ha az egyházban, a gyülekezetben szegények voltak. Gyűjtéseket rendeztek, megosztották javaikat.

Az evangéliumnak feltétlenül van szociális következménye is. A szocializmusnak nevezett korszak azért bukott meg, mert Isten nélkül akart paradicsomot teremteni. Ez valóban nem megy.

De ez a bukás nem feledteti el senkivel, főleg a hívőkkel, a biblikus szociális gondolatot! Isten igéjéből senki ki nem olvashatja a vadkapitalizmus embertelen, brutális programját.

A bűnnek ezer arca van. A „régí kigyó” mindig új eszközöket vet be. A nagy maszlag ma a vallásos materializmus. Ez jelentkezik a „new age” szellemi áramlatban is. Az egyén, az individuum istenítése, az önmegvalósítás mások kárára. Vallásos színezetű pozitív gondolkodás bűnismertet és istenismeret nélkül. Óriási csapda.

Mi továbbra is a megfeszített Jézus Krisztust hirdetjük és követjük, aki szavait, testi-lelki-szellemi energiáit, azután saját magát adta minden emberért.

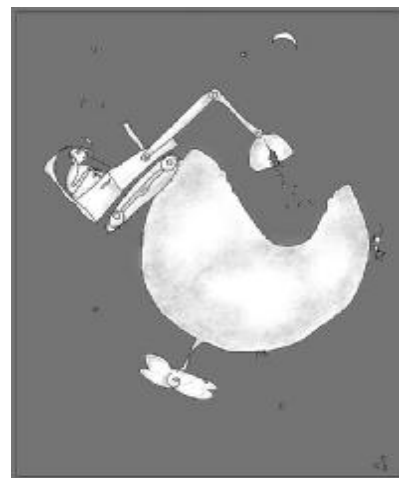
Isten, ne hagyj elveszni, és áldd meg azt a lángoktól ölelt kis hazát!

Ámen.

SZEVEÉNYI JÁNOS

(A szerző evangélikus missziói lelkész, A Híd című magazin felelős szerkesztője)

FIRKA

Homo Sapiens

A. L.

TALLÓZÓ

Tíz éves a Kút

Tíz éves gyülekezeti lappal büszkélkedhet a temesvári Új Ezredév gyülekezet. A lapindítás fő indító oka a gyülekezeti helyzet volt – emlékezik Gazda István lelképásztor. Felmérték, hogy egyszerre szükséges a hit, a nemzeti identitás és a szellemi-kulturális élet ápolása, fejlesztése. Van azonban egy negyedik céljuk is. A tapasztalat az, hogy az évszázadok során kicsiszolódott veteletes népi izlésvilág odalett, helyét elfoglalta a giccs. A modern művészet idegen, sokak számára érthetetlen. A lapban ezt is próbálják megismertetni, megszerettetni.

Kérdésünkre, hogy milyen rovatokat tartalmaz a Kút, illetve be tudták-e vonni a gyülekezeti tagokat a lapkészítésbe? – a lelkész elmondja, hogy feleségével, Gazdáné Mátyus Melindával – aki három éve az Újmosncai Egyházközség lelképásztor – közösen szerkesztik, pontosabban az ő irányítása alatt. 1998 pünkösdjén kezdték. 51 számot jelentettek meg eddig, ami hozzávetőlegesen évi hat számot jelent. Makkai Zoltán, egyházközségük gondnoka végzi a számítógépes tördelést. A lap többnyire három munkája folytán áll össze. Büszke rá, hogy szinte nincs temesvári magyar „írás-tudó” értelmiségi, aki nemet mondott volna felkérésükre. Hasonlóképpen gyülekezeti tagjaik is jelen vannak a lapban. Hosszú ideig tartó rovatuk volt a presbiterek bemutatkozása. Ifjúsági és gyermekrovataik is dúsítják a lapot, valamint egyházi és nemzeti ünnepeinkre is koncentrálnak.

FABIÁN TIBOR felelős szerkesztő

KÖZEL KÉT ÉVTIZED UTÁN, HIVATALOSAN IS ÚJSÁG LETT A HARANGSZÓ.

Pontosabban: a lapot regisztrálta a bukaresti ISSN Központ. Az ISSN (International Standard Serial Number) egy numerikus kód, mely az időszaki kiadványok egyértelmű azonosítására szolgál. A könyvek esetében hasonló célt szolgál az úgynevezett ISBN kód. Ezek nélkül az illető kiadvány (lap vagy könyv) hivatalosan nem létezik (magyarán: kalózkiváltvány), hivatkozni sem lehet rá, például egy tudományos dolgozat esetében. Egy 18 éves adósságot, vagy inkább hiányosságot egyenlítettünk ki tehát a regisztráció megszerzésével.

VISSZAKAPTÁK, A SZILÁGYSÁG EGYIK LEGRÉGIBB KLENÓDIUMÁT. Örömteli nap volt az elmúlt év második adventi vasárnapja Vervölgy református gyülekezete számára. Hivatalosan is birtokba vehették úrasztali serlegüket, melyet 1971-ben a Román Nemzeti Múzeumba vittek. Az 1591-ben készült műtárgy a Szilágyság egyik legrégibb klenódiuma. Többszöri sikertelen próbálkozás után, Seres Dénes képviselő közbenjárásával, 36 év „fogság” után a műtárgy visszakerült rendeltetésének helyére. A hálaadó istentiszteleten Gellért Gyula ér-melléki esperes hirdette Isten igéjét, majd Bogdán Zsolt, a Zilahi Egyházmegye esperesének úrvacsorai ágendáját követően, a gyülekezet a visszaszerzett serlegből vehette magához az úrvacsora borát. Süle Gyula Zsolt helyi lelkipásztor elmondása szerint, nagyon jó volt látni, hogy az örömteli eseményen a gyülekezet a megszokottnál jóval nagyobb számban élt az úrvacsorai jegyekkel. Kívánjuk Vervölgy gyülekezetének, hogy még sokáig töretlen hittel tudják használni őseik hagyatékát.

ANTAL ATTILA

36 év után kapta vissza úrasztali serlegét a vervölgyi gyülekezet

FÖLDES KÁROLYRA EMLÉKEZTEK SZATMÁRON, HALÁLÁNAK NEGYVENEDIK ÉVFORDULÓJÁN. A kolozsvári Diaszpóra Alapítvány és a Szatmárnémeti Egyházközség hálaadó istentisztelettel emlékezett január 9-én, Földes Károly mezősegi lévita lelkészre, aki nyugdíjas éveit Szatmáron töltötte, haláláig. A családdal és a gyülekezetel való beszélgetés, és vetített képes előadás után megkoszorúzták sírját. A megemlékezésen jelen voltak: Földes Károly családja, gyülekezetének jelenlegi lelkipásztorai, az EMKE országos elnökségének képviselője,

Földes Károly lánya, Kabay Ilona is visszaemlékezett édesapjára

valamint a szatmári egyházközségek és a környező falvak, Mikola, Szatmáruddvari, Patóháza, Dabolc, Avasfelsőfalva küldöttségé, Bikszád, Szatmárpálfalva, Ombód, Kakszentmárton lelkipásztorai.

VETÉSI JÚLIA és SIPOS-VIZAKNAI BALÁZS

2008 A BIBLIA ÉVE A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETBEN IS.

Az egyházmegyei missziói előadók január 14-én Nagyváradon tartottak munkamegbeszélést. Vinczéné Pálfi Judit missziói előadó-tanácsos előterjesztette, az előzetesen Csomay Árpád missziói előadóval történt egyeztetésen született tervek, melyek között fő helyen szerepel, hogy tudatosítani kell gyülekezeteinkben a misszió fontosságát, beszélni lényegéről, gyakorlati „hasznáról”. A Biblia éve jegyében gyülekezeteinket el kell látni Szentírással, új metodikával úgynevezett interaktív bibliaórákat kell beindítani és ahol a lehetőségek engedik, bibliaiskolát létrehozni. Meg kell határozni a célcsoportokat, akiket a legsürgősebben el kell látni Szentírással (ifisek, konfirmándusok, fiatal házaspárok, nyugdíjasok, gyermektelen házaspárok, betegek, stb). Arról is döntés született, hogy a Misszió Ügyosztály a március 2-i Bibliavásárnapon perselyes adakozást hirdet, az egyházkerületi missziói pénzalap megteremtésére.

KÖSZÖNETMONDÁS. A Tenkei Református Egyház Szeretothona köszönetet mond Koltó-Katalin Egyházközségének, azért a több éve hozzánk eljuttatott terménybeli segélyért, amellyel igazán nagy segítségünkre voltak szolgálatunk végzésében. Az adakozás öröme legyen áldássá a szeretettel szolgáló Gyülekezet életében. Köszönjük, hogy hálaára indítottak és gyakorlatban a rászorulóknak látásra segítettek minket.

BERKE SÁNDOR

EGYHÁZKERÜLETÜNK ÚJONNAN BEIKTATOTT LELKIPÁSZTORAI.

A Krasznán tartott kihelyezett egyházkerületi közgyűlésen 16 ifjú lelkészt és segédlelkészt iktatott be Tőkés László püspök szolgálatára. Ők immár hivatalos szolgálói az egyházunknak: **Apjok Artúr, Farkas Zsolt, Fazakas Ildikó, Jakó Sándor, Kovács István, Kovács Mátyás Péter, Kövendi István, Megyasszai Bíró Attila, Soós Noémi Márta, Tóth László, Uri Imre, Antal Attila, Barabás Attila, Balla Árpád, Erdős Csaba, Kiss József.** Szolgálatukra Isten áldását kérjük!

Tizenhat ifjú lelkéssel gyarapodott egyházkerületünk lelkészi kara, a krasznai kihelyezett egyházkerületi közgyűlésen tartott beiktatás során

SZÁZÉVES A KERESZTYÉN EGYSÉG IMAHETE. A hagyományosan január harmadik hetében megtartott világ-imahét alapítója Paul Wattson volt, aki azt először 1908. január 18-25. tartotta meg New Yorkban. 1968 óta a textusokat is közösen választják ki a világ különböző részén élő és szolgáló ökumenikus keresztyén csoportok javaslatai alapján. Idén a központi téma a szakadatlan imádság volt, az 1Thesszalonika 5,12/a-13/b-18 vezérgével.

Harangszó

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Gyülekezeti Lapja
ISSN 1221 - 0323
Megjelenik kéthetente. Ára 1 lej.

Felelős szerkesztő: Fábán Tibor. Olvasószerkesztő: Babes Arday Erika. Tördelőszerkesztő: Kraftsikné Petrikó Ildikó. Rovatvezetők: Balázsné Kiss Csilla, Kurta Tótos Beáta, Muhari István, Orbán Levente. Szerkesztőség és levélcím: Harangszó, 410001, Oradea, str. Moscovei nr 14. Tel.: 0259/434-664; 416-067. E-mail: harangszo@yahoo.com
A terjesztés, a lelkészi hivatalokon keresztül történik. A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség álláspontját tükrözik. Kéziratot nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Készült a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Szentci Kertész Ábrahám nyomdájában.